

УДК 336.76

Гринчук С. – ст. гр. БФс – 31

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ УКРАЇНИ: ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПРОБЛЕМИ

Науковий керівник: к.е.н., ст. викл. Тимошик Н. С.

Фінансові ресурси, які акумулюються у вигляді страхових резервів, служать важливим джерелом інвестицій в економіку. Особливість страхових компаній як інвесторів полягає у тому, що грошові кошти в їх розпорядженні знаходяться тимчасово, дуже важливо правильно розрахувати час, коли вони будуть потрібні для погашення зобов'язань страхової компанії. Це змушує їх до проведення виваженої інвестиційної політики. Завдання страхових компаній полягає у виборі найбільш безпечних і в той же час прибуткових варіантів інвестування.

Дослідженню проблем функціонування страхового ринку присвятили свої праці М. Александрова, В. Базилевич, О. Барановський, О. Гаманкова, О. Заруба, О. Павленко, О. Ромашенко, О. Слюсаренко, Н.Ткаченко, В. Шахов та інші, тим самим зробивши вагомий внесок у вивчення страхової справи загалом. Однак, незважаючи на значну кількість робіт, такому аспекту як інвестиційна діяльність вітчизняних страхових компаній в економічній літературі приділено не достатньо уваги.

У розвинених країнах світу страхові компанії за обсягами інвестиційних вкладень перевищують загальноновизнаних інституційних інвесторів - банки й інвестиційні фонди. Хоча, страховий ринок України останніми роками демонстрував швидкі темпи зростання кількісних параметрів (у 2001р. кількість страховиків становила 328, а у 2011р. - 446), проте його якісні показники не досягли рівня розвинених західних держав, страхові компанії так і не стали потужними інституційними інвесторами. Річ у тому, що вони не на повну потужність використовують власний потенціал, як фінансового інституту, який акумулює кошти населення та підприємницьких структур і розміщує їх у процесі інвестиційної діяльності, відіграючи таким чином вагомий роль у перерозподілі ВВП. Невелика частка страхового сектору у ВВП (2,2%) вказує на недостатній рівень страхової культури та реальних доходів бізнесу і населення – головних споживачів страхового продукту. Серед недоліків діючої системи державного регулювання розміщення страхових резервів можна виділити: існуючі нормативи, які не відповідають реаліям ринку; обмеженість напрямів інвестування; мінливість нормативних актів.

Таким чином, ріст інвестиційного капіталу страховиків обумовлений наступними чинниками: наявністю страхових резервів, що збільшуються з розширенням страхових операцій та власним капіталом. У зв'язку з тим, що обсяг резервів і термін, на який вони розміщуються, перетворюють страхові компанії у найпотужніші фінансово-кредитні інститути, у країнах з розвиненим ринком страхова справа визнана стратегічним сектором економіки. Проте в Україні ще тривалий час не буде існувати ліквідного та достатньо дохідного фінансового ринку. В цих умовах страховим компаніям доводиться вкладати свої кошти в короткострокові та ризикові фінансові інструменти. Тому, держава повинна запровадити нові державні цінні папери, орієнтуватись переважно на вітчизняних інвесторів, розміщувати державні позики на внутрішньому ринку, забезпечуючи необхідний рівень дохідності, який би перевищував інфляційні очікування.